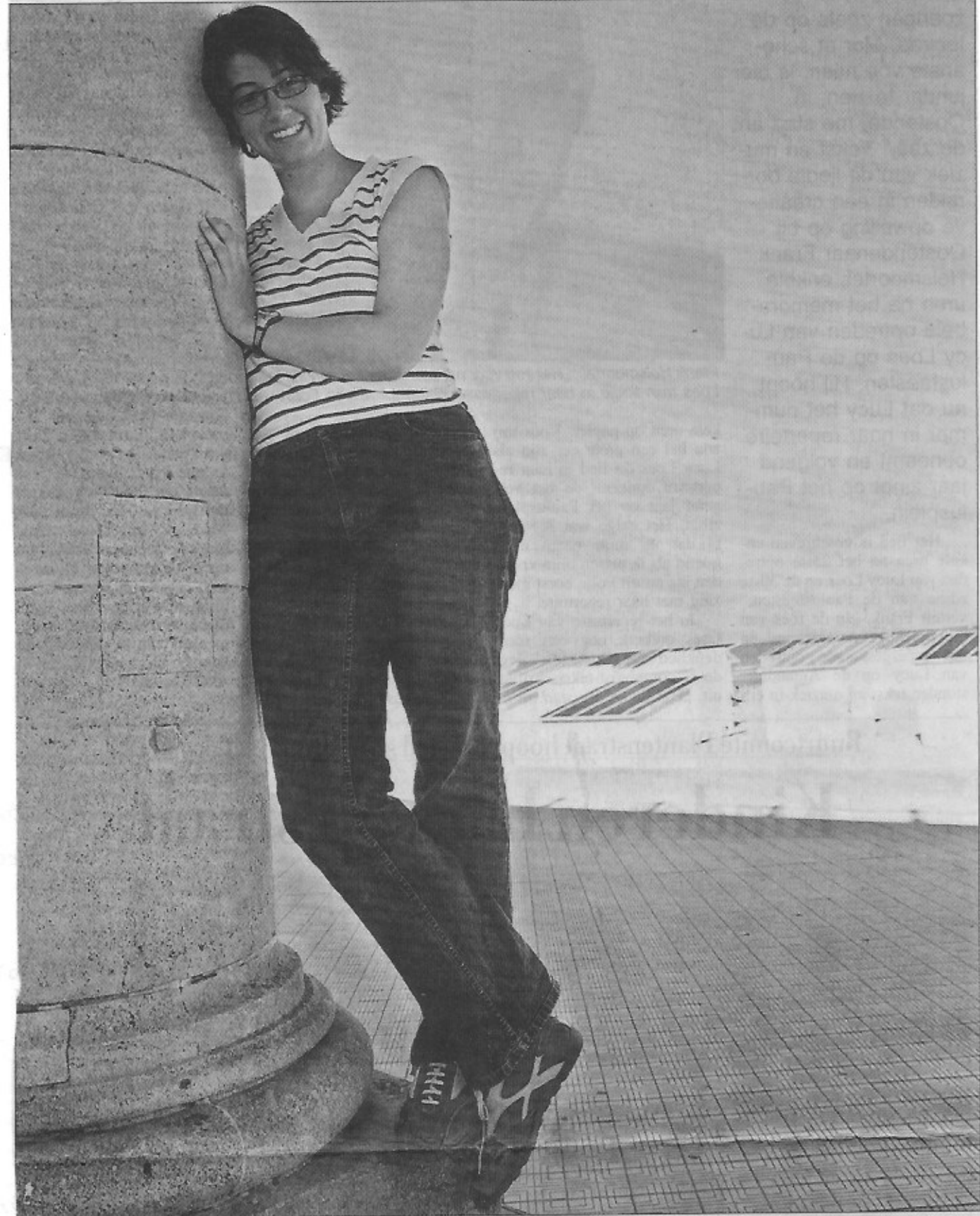

Volgens Ilse Denduyver laten politieke partijen de jeugd nog veel te veel in de kou staan...

„Tijd dat eerste minister een

vrouw is”

Eens vrij en zorgenloos op het strand liggen en aleens het zeesop induiken is wel een zomers summum in een koningin der badsteden als Oostende ! Al voegt Ilse er aan toe dat — goed aangekleed ! — een promenade aan zee 's winters een zo sakkers als jodiumrijk buitenbeentje kan zijn. Na de zomervakantie treint Ilse naar Leuven om het in kunstgeschiedenis waar te maken. Tijdens de krokusvakantie heeft ze aleens zo'n uniefbedoening in de grote aula kunnen meemaken : klein pionneke zijn temidden zoveel... „lets waar ik mij instinctmatig tegen verzet omdat ik het, hoe dan ook, wil maken in mijn leven !” Een gedachtengang die de gedrevenheid van onze 18-jarige puber niet bloter kan weergeven. Zelfs het beleid van het land schrikt haar niet af. Weet je dat Ilse durft dromen ooit de eerste vrouwelijke premier van ons land te worden ? „Zonder het hoog in de bol te hebben, vind ik dat zoiets het streefdoel van elke vrouw mag zijn. Nee, ik heb voorlopig nog altijd geen politieke partij in het zicht. In Sint-Andreas werden we politiek bewuster gemaakt, wat absoluut geen evidentie omtrent kleur en strategie inhield...”

Paraat voor de Leuvense unief staat Ilse Denduyver als 18-jarige op de drempel van het grote leven. Sowieso trekt ze graag met vrienden naar bruine cafeetjes als De Zeegeus in de Capucijnenstraat. Al heeft onze *kandidate Kunstgeschiedenis* nog heel wat serieuze kanten. Zo galmt ze het uit dat we moeten blijven geloven in de jeugd, die veel goede krachten rijk is: „Moesten uit organisaties en verenigingen wat meer initiatieven sijpelen naar de jongeren toe, dan zou de maatschappij be-
slis- t een heel ander beeld van ons krijgen. Dat heel veel jongeren niet meer geloven in de politiek? Normaal toch: er zijn doodgewoon geen initiatieven naar de jeugd toe!” Voor Ilse Denduyver die poli-
tieke ambities koestert en wel graag de eerste vrouwelijke premier van ons land zou willen worden, is de jonge garde nog altijd de toekomst. Daarom moet gezorgd worden voor faciliteiten opdat het jonge grut het in het leven kan waarmaken. De-
gradeer jongeren niet tot een nummer, maar respecteer hen ten alle tijde als mens. Zouden we met die gedachtengang de klok niet wat terugdraaien, zodat alle mensen opnieuw hun burens leren kennen en regelmatig een gezellige babbel slaan. Terug naar de oergezellige tijd toen bij 't klingelen van de klok iedere parochiaan spontaan droefheid en blijdschap wist te onderscheiden. Stom toch dat een appar-
tementsgebouw vandaag niets loslaat om- trent de bewoners.”

Dochter van Luc Denduyver en Liliane Landschoot heeft Ilse nog een jongere zus Mieke (16) en broer Tom (13). Ouders vertaalt Ilse in respect hebben voor datgene waar je vandaan komt, zodat je met je voeten op de grond blijft staan. „Ze zijn de steunpilaren waar-
op je altijd kunt terugvallen, tegenpolen ook opdat je het nooit te hoog in de bol zou hebben. Een kind heeft nood aan zijn echte ouders... en niet alleen aan dagouders.”

Met poëzie je diepste binnenste blootgeven...

— Ilse: „Vader, werkzaam bij de post, is een medestichter van *Wandelclub De Tjoolders* die zo'n 30-tal leden telt. Ik ging ooit mee naar Ieper, waar we rond de vestingen van de kattenstad trokken en binnen-
wipten in het Flanders Field- museum. Kloeke voettochten

van om en bij de 20 km, waar-
bij niet wordt nagelaten natuur aan cultuur te koppelen.” Van de gezellige Schapenstraatnon-
nen met zuster Johanna trok Ilse Denduyver naar het Sint-
Andreasinstituut aan de Steen-
sedijk.

— **Van stroeve wiskunde tot gevoelige poëzie...**

— Ilse: „In wiskunde kon ik goed mijn plan trekken, wat niet wil zeggen dat ik niet eens heb gevloekt. Mathematica is een avontuur dat waard is er-
voor te vechten, eenvoudig omdat het op zich een les is voor later. Poëzie liet mij altijd toe op volmaakte wijze mijn gedachtengang weer te geven. Als dichtkunst het blootgeven van je diepste binnenste is, dan liefst in je eigenste stijl. Ja, ik schrijf gemakkelijk.”

— **Meisjes... en het gemengd onderwijs?**

— Ilse: „Een revolutie die de tijd kreeg aan te tonen dat leer-
gangen met jongens en meisjes samen, voor beide partijen iets positief aanrolde. De Eva's gingen bewust het gevecht aan, want zonder hun comba-
tieve inzet zou voor hen het plaatsje onder zon eerder aan de schaarse kant geweest zijn. Eigen aan de tijd bewijzen meisjes tegen een stoot te kun-
nen en, al 't moet, de waarheid te verdedigen.”

— **Een lofzwaai naar Sint-
Andreas?**

— Ilse: „Aan de Steense Dijk wordt studenten waarden meegegeven: zorgen voor me-
kaar in en buiten de school-
maatschappij. Als klasverant-
woordelijke konden we ons in-
zetten voor een behoorlijke
sfeer in de klas. Er was het So-
lidariteitsfeest voor Welzijns-
zorg, georganiseerd door de
tweede graad, en de Sportma-
rathon: liefdadige doelen die
naargelang voor Gambia, Roe-
menië of ander sociaal object
een steun betekenden.”

p haar 17de werd Ilse Den-
duyver CM-monitor voor
Jeugd & Gezondheid, alwaar
haar werd aangeleerd met
kleuters en tieners om te gaan
en hen vooral in spelletjes te
betrekken.

„Meisjes vechten voor plaats onder de zon”

— Ilse : „We zitten bij CM Oostende-Veurne-Diksmuide. De kleinste gasten zijn 8 jaar, verblijven in Oostende of Diksmuide en gaan 's avonds naar huis. Vanaf 9 jaar kunnen die jongeren voor een volledige week weg. Ik ben ook al een paar keer met 12- tot 13-jarigen meegeweest. Een leeftijd waarbij ik me heel goed kan vinden : leef mee met hun blijheid... of voel slechts hun heimwee naar huis.”

— Een eurootje is altijd meegenomen ?

— Ilse : „Deze functie gebeurt op een quasi vrijwillige basis. Er zijn mensen die met

eenzelfde functie groot geld verdienen, doch hierbij ons enthousiasme niet kunnen opbrengen. Leiding geven aan de jeugd is voor mij een voorbode naar het beoogd leraarschap. Met 12- & 13-jarigen zijn we naar Bastogne gegaan voor een sport- en avonturenkamp. Iets later participeerden we in de kookploeg die naar Sy trok.”

Drang naar groepsleven

Volgens Ilse is *de dag van morgen* van een jongere iets wat hijzelf dient in te klaren : hij beslist uiteindelijk *wie* hij morgen zal zijn en *wat* hij zal doen. Natuurlijk zijn er duistere kanten als werkloosheid, al dienen ook de onpropere allegaartjes gerelativeerd te worden in die zin, dat je er per slot van rekening nog altijd zelf voor gaat !”

— Ook zon achter computers en gsm's ?

— Ilse : „Ik meen een nieuwe trend te ontwaren, waarbij de drang om terug met het verenigingsleven aan te pappen almaar duidelijker wordt. Er zijn zoveel aanwijzingen dat de humaniteit nooit zal verdwijnen en er altijd mensen zullen zijn die de voeling met de maatschappij zeer op prijs stellen.”

— Hoe komen Brotherse Betty's bij jou over ?

— Ilse : „Ik vind het tot al overdreven om niet te zeggen walgelijk dat mensen — omwille van schoonheid (sic) — zichzelf pijn doen. Akkoord dat je je slechts spiegelt aan iemand, maar dat wil daarom nog niet zeggen dat je die andere per se lijfelijk moet nabootsen. Aan de ene kant heb je de magere beauty's die behalve hun giechelen voor de rest niet veel te betekenen hebben. Je hebt ook diegenen die zich werkelijk doodvreten en hun zwaarlijvigheid aan zichzelf te danken hebben. Ik zou die laatsten de raad geven dringend wat karaktervastheid aan te kweken...”

— En Miss België dan ?

— Ilse : „Ik heb niets tegen de mensen die het wél willen doen, al verheer ik niet het hele gedoe als een fletse vleeskeuring te bestempelen. Het is niet omdat je maatje 38 hebt en toevallig een rake zin op de jury loslaat, dat je daarom heel België mag vertegenwoordigen.”

— Jij probeert toch ook mooi voor te komen ?

— Ilse : „Ieder mens heeft zijn eigen schoonheid en ja ook ik ben graag mooi gekleed. Je hebt evenwel mensen met maat 42 die zich per se in een 38-volume willen persen. Wees in zulke zaken realistisch en ken jezelf !”

„Er zullen altijd mensen zijn die de voeling met de maatschappij zeer op prijs stellen”

— Je bent 18... Wat is liefde ?

— Ilse : „Dat is mekaar graag zien en in kleine dingen de liefde voor de natuur ontdekken. Hoe liefdesdronken lonkt de wereld toch, tenminste als je maar kijkt en het wil zien ! Mijn eerste kus ? Dat was op mijn 14de van een bruinharige, maar meer vertel ik er niet over...”

— Hoe raakt politiek jou ?

— Ilse : „We durven erin geloven omdat we overtuigd zijn dat er nog altijd veel kan veranderen en verbeterd worden in aan onze maatschappij. Vorig jaar nam ik deel aan het door de stad georganiseerde *Scholierenparlement*, waaraan alle onderwijsinrichtingen hun medewerking konden verlenen. Positief : je kon iets voordragen en ondertussen leren met anderen overeen te komen. Met het spelletje op je eentje te spelen, mankeert een overeenkomst en bijgevolg een noodzakelijke beslissing.”

— Wat met televisie-slopp ?

— Ilse : „Wie weet moet er niet aan gedacht worden om televisievrije dagen te organiseren. Wij, jonge mensen, hebben het daar al over gehad en er meteen ook naar gehandeld : zo kluisterden we ons eens een avondje niet voor de kijkkast, maar trokken met zijn allen naar een café voor een gezellige babbel. Een dolgelukkige vrijheid toch !”

Een door de muze bezeten Ilse al heel jong naar de Oostendse academie

Het magische van zwart-wit

Als amper negenjarige trok Ilse Denduyver al naar de Oostendse academie, waar leraar Danny Bloes de drempelvrees voor stift en papier wegnam maar terzelfdertijd de rijkdom van schaduw en licht schonk. „Tekenen is in de allereerste plaats je geest loszetten van het rationele. Het laten uitstromen wat je in je hebt en weer-geven wat je voor je ziet...”

„Een tekenaar moet geen grote denker of superintelligent zijn”, stelt Ilse Denduyver. „Heus niet piekeren of het

wel allemaal tot op de millimeter juist is. Ik hoor de leraar nog zeggen: *Ilse, denk toch niet zo: doe heel gewoon...*

Wat je als kunstenaar wel moet doen, dat is durven!”

— **Geeft de tekenaar zijn gevoelens weer?**

— **Ilse:** „Moet er een object getekend worden, dan wordt dit aanvankelijk door iedereen op dezelfde manier weergegeven. Tot de kunstenaar op zeker ogenblik een eigen voeling met zijn gewrocht heeft, gewoon omdat hij niet langer zijn eigen sentimenten kan verborgen houden. Er zit meer in een doodgewone lijn dan men denkt...”

Op zoek

— **Jouw lievelingskleur?**

— **Ilse:** „Ik teken heel graag maar ben, wat kleuren betreft, heel erg aangetrokken tot zwart-wit: ergens het vriend/vijandcontrast. In wat ik creëer, trek ik graag een knipoog naar de maatschappij... op wat er wel eens mag gelet worden. Al voeg ik er graag aan toe dat ik nog altijd op zoek ben naar *mijn echte ding.*”

— **Je leert ook assembleren...**

— **Ilse:** „Moeilijk woord voor het verzamelen van verschillende zaken die tenslotte tot een geheel worden samengevoegd. Zo stelde ik eens een paneel samen met verschillen-

de vodden, waarop werd geschilderd met verf en de toevoeging van zand spontaan een reliëf inhiel.”

— **Recent kunstwerk...**

— **Ilse:** „Dit jaar had ik het voorzien op foto's van jongmeisjesogen uit tijdschriften die ik, in compositie, plaatste op een geperste vezelplaat van 50x80 waarop ik naderhand schilderde. Door het bijplaatsen van enkele oudemensogen kwam een niet te vermoeden werkelijkheid naar voren: namelijk dat bejaard niet altijd voor jeugd moet onderdoen en iedere leeftijd tenslotte zijn eigen charme heeft!”

Gevraagd : meer goede dingen in media

Jongeren meestal negatief in beeld

Focust men storm dan dient ook over de reddingsboei gebrainstormd, meent Ilse : „Neem de kindmoedertjes van tien jaar. Dat zoiets de media haalt, tot daar... Als men maar preventiemiddelen aanwijst die dergelijke toestanden kunnen vermijden.”

„We worden al te veel geconfronteerd met het fenomeen, dat men in de allereerste plaats de slechte dingen bloklettert”, stelt Ilse bijna dagelijks vast. „Vooraf jonge mensen komen almaar negatief in beeld, terwijl niet kan worden ontkend dat de jeugd ook heel veel goede dingen doet.”

— **Je gelooft in je tienerwereld...**

— **Ilse :** „Dat zal wel. Ieder jongmens heeft iets moois in zich en staat uiteindelijk voor de beslissing of hij/zij het ja dan niet wil maken in het leven : elkeen heeft de keuze welke levensweg hij/zij tenslotte zal inslaan.”

— **Tanende gehoorzaamheid kan niet ontkend...**

— **Ilse :** „Akkoord, al moet ook hier vaak wat dieper op de zaak ingegaan. Er is mij een geval bekend van ouders die hele dagen ruzie maakten. Sedert ma en pa uit mekaar gingen, kan het geluk van de dochter niet op. Let op, een scheiding kan je moeilijk iets prettig noemen, Al is het vaak beter voor de kinderen zelf...”